

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Narodowy
Instytut
Muzyki
i Tańca

DOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO POCODZĄCYCH Z FUNDUSZU PROMOCJI KULTURY
W RAMACH PROGRAMU „MUZYCZNY ŚLAD”, REALIZOWANEGO PRZEZ NARODOWY INSTYTUT MUZYKI I TAŃCA
CO-FINANCED WITH A GRANT FROM THE MINISTER OF CULTURE AND NATIONAL HERITAGE THROUGH THE FUND FOR THE PROMOTION OF CULTURE
UNDER THE “MUSICAL TRACE” PROGRAMME MANAGED BY THE NATIONAL INSTITUTE OF MUSIC AND DANCE

© **DUX RECORDING PRODUCERS, DUX 2170/2171, 2025**

NAGRANIE ZREALIZOWANO W SALI KONCERTOWEJ EUROPEJSKIEGO CENTRUM MUZYKI KRZYSZTOFA PENDERECKIEGO W LUSŁAWICACH 20–22 MAJA
ORAZ 29–31 PAŹDZIERNIKA 2025 ROKU

RECORDED AT THE CONCERT HALL OF THE KRZYSZTOF PENDERECKI EUROPEAN CENTRE FOR MUSIC IN LUSŁAWICE, 20–22 MAY AND 29–31 OCTOBER 2025

MAŁGORZATA POŁAŃSKA, MARCIN DOMŻAŁ REŻYSERIA NAGRANIA | RECORDING SUPERVISION & SOUND ENGINEERING

MARCIN DOMŻAŁ MONTAŻ, MASTERING | EDITING, MASTERING

ZYGMUNT ZAWISZA STROJENIE FORTEPIANU | PIANO TUNING

AGNIESZKA ZAKRZEWSKA / ZAKRZEWSKA-ARTE@WP.PL PROJEKT GRAFICZNY | GRAPHIC DESIGN

RAFAŁ DYMERSKI SKŁAD | PAGE LAYOUT

MARCIN TARGOŃSKI REDAKCJA | EDITOR

DUX RECORDING PRODUCERS

2 MORSKIE OKO STREET, 02-511 WARSAW, POLAND | WWW.DUX.PL, E-MAIL: DUX@DUX.PL

POLDOWSKI
PIEŚNI / SONGS

ANNA MIKOŁAJCZYK-NIEWIEDZIAŁ SOPRAN / SOPRANO

EWA GUZ-SEROKA FORTEPIAN / PIANO

Data urodzenia **Ireny Reginy Wieniawskiej** nie została jednoznacznie potwierdzona. W brukselskim akcie urodzenia widnieje 16 maja 1879 roku, jednak jej matka, starając się później o przyznanie córce obywatelstwa brytyjskiego, podała jako datę urodzenia styczeń 1880 roku.

Wieniawska podjęła pierwsze próby kompozytorskie już w wieku dziewięciu lat, a trzy lata później wstąpiła do Konserwatorium w Brukseli. Studiowała tam grę na fortepianie i kompozycję, m.in. u François-Auguste'a Gevaerta. Następnie przeniosła się do Paryża, gdzie kontynuowała naukę pod kierunkiem Percy'ego Pitta w zakresie kompozycji oraz Michaela Hambourga w klasie fortepianu. Nigdy jednak nie czuła silnej więzi artystycznej ze swoimi nauczycielami, o czym często wspominała publicznie. Być może właśnie ten dystans wpłynął na ukształtowanie się jej oryginalnego, trudnego do jednoznacznej klasyfikacji języka muzycznego.

Pragnąc definitywnie odciąć się od działalności ojca-wirtuoza, zaczęła publikować pod pseudonimem „**Poldowski**”, dzięki czemu jej twórczość zaczęła być odbierana jako w pełni autonomiczna. W 1911 roku artystka odwiedziła rodzinne miasto i wystąpiła na koncercie stowarzyszenia La Libre Esthétique. Rok później Poldowski skomponowała pieśń *Cortège* i *Cythere*, dedykując je przyjacielowi Octave'owi Mausowi i jego żonie. W maju tego

samego roku odbyła się premiera *Sonaty d-moll na skrzypce i fortepian*.

Twórczość Poldowski zdobyła wówczas znaczący rozgłos dzięki aprobacie sir Henry'ego Wooda, dyrygenta związanego z londyńskimi „Promsami”. Wood nie tylko z entuzjazmem wykonywał jej utwory, lecz także zlecił jej napisanie *Nocturne*, które szybko zyskało przychylną londyńską publiczność. Poldowski nie zabiegała jednak o międzynarodową sławę, dlatego za jej życia muzyka ta była znana głównie w Londynie i Brukseli.

Artystka zmarła 28 stycznia 1932 roku na atak serca, będący następstwem nieudanej operacji usunięcia prawego płuca. Poza działalnością kompozytorską okazjonalnie publikowała teksty poświęcone muzyce, a także zajmowała się projektowaniem mody, przez pewien czas współpracując nawet z brytyjską rodziną królewską.

Jej dorobek obejmuje dzieła orkiestrowe (m.in. *Nocturne*), miniatury fortepianowe, utwory kameralne oraz liczne pieśni. Co ciekawe, pod koniec życia skomponowała także dzieła o charakterze futurystycznym (*Hall of Machinery* – *Wembley*, *Nokturn*), lecz partytury tych kompozycji niestety nie przetrwały. W odróżnieniu od ojca, Irena Regina Wieniawska niemal całkowicie poświęciła się aktywności kompozytorskiej, sporadycznie występując w charakterze koncertującej pianistki.

Styl kompozytorski Ireny Reginy Wieniawskiej można uznać za oryginalną syntezę elementów systemu dur-moll oraz wyraźnych wpływów muzycznego impresjonizmu. Wieniawska, nie uznając żadnego autorytetu pedagogicznego, do wielu rozwiązań harmonicznym dochodziła samodzielnie, czerpiąc luźną inspirację z twórczości m.in. Claude'a Debussy'ego czy Maurice'a Ravela. Ze względu na silne związki jej muzyki z impresjonizmem już za życia nazywano ją „duchową córką Debussy'ego” – określenia tego nigdy nie kwestionowała.

Zarejestrowany na pierwszej płycie zbiór 22 pieśni do tekstów Paula Verlaine'a jest najbardziej reprezentatywną wizytówką kompozytorskich możliwości Poldowski, ukazującą rozwój jej stylu od roku 1911 do drugiej połowy lat 20. Choć powstały przez blisko dwie dekady, miniatury tworzą zadziwiająco spójną całość, opartą na subtelnej prozodii francuskiej, płynnej syntezie wpływów impresjonizmu i neoromantyzmu oraz kolorystycznej doskonałości. Cechy te z jednej strony zbliżają miniatury Poldowski do francuskiej *mélodie*, z drugiej zaś wskazują na ich autonomiczny kompozytorski idiom.

Pierwsze pieśni cyklu – *En sourdine, Bruxelles i Dimanche d'Avril* – ukazują kompozytorkę jakby u progu dojrzałości. To czas, gdy jej język muzyczny dopiero się krystalizował, jednak wyróżnić już

można cechy dojrzałego stylu: ściśle podporządkowanie melodii rytmowi języka francuskiego oraz unikanie harmonicznym i melodycznym przesady. Z roku 1912 pochodzi *L'attente* – pieśń nastrojowa, zbudowana na muzycznym odmalowaniu nastroju oczekiwania. To utwór, którego narracja koncentruje się na wprowadzaniu drobnych napięć i pauz. Największa część zbioru powstała w roku 1913. Jest to najbardziej intensywny okres twórczy Poldowski, traktowany jako fundament jej „stylu dojrzałego”. Miniatury wyróżnia wyraźne podporządkowanie stosowanych środków muzycznych warstwie tekstowej. Wśród utworów takich jak *Colombine, Fantoches, Cortège* czy *Mandoline* odnajdujemy charakterystyczną dla Verlaine'a lekkość i klimat groteski; muzyka uwidacznia ich taneczny puls, podkreślający stylizację w duchu commedia dell'arte. Z kolei *Cythere, Sur l'herbe* czy *Brume* wprowadzają klimat zmysłowego rozleniwienia, kontemplacji natury i melancholii – harmonijne połączenie nastroju i barwy, w którym śpiew niemal stapia się z akompaniamentem. Kulminację serii miniatur powstałych w 1913 roku stanowią dwa arcydzieła liryzmu – *L'heure exquise* i *Spleen*. Pierwsze emanuje czystą, niemal świetlistą poetyką, drugie natomiast ilustruje nieco bardziej mroczny świat.

Po roku 1913 Poldowski pisała pieśni rzadziej, ale pod wieloma względami są to dzieła bardziej zaawansowane. *Crépuscule du soir mystique*

otwiera etap pieśni kontemplacyjnych, w których nastrojowość i oszczędność stają się jeszcze wyraźniejsze. Po I wojnie światowej powstały **Sur l'herbe** (1918) i **Le faune** (1919). Źródła podkreślają, że w pieśniach napisanych po 1918 roku kompozytorka koncentruje się przede wszystkim na przejrzystości fakturalnej, ograniczając środki do niezbędnego minimum – co jest także widoczne w późnej pieśni **A Poor Young Shepherd**, jedynej do angielskiego tłumaczenia tekstu Verlaine'a (*J'ai peur d'un baiser*). Ostatnią datowaną pieśnią zamieszczoną na niniejszej płycie jest **À Clymène**. Tu styl Poldowski jest jeszcze bardziej przejrzysty, subtelny i skupiony na wyrazowej oszczędności. Pieśń ta wieńczy długą drogę twórczą Poldowski, stając się rodzajem delikatnej klamry spajającej różne etapy jej kompozytorskiej aktywności.

Druga płyta zawiera czternaście pieśni skomponowanych w latach 1900–1927 do tekstów francusko- i anglojęzycznych, co odzwierciedla dwujęzyczny charakter twórczości Reginy Wieniawskiej. Zbiór doskonale obrazuje ewolucję zachodzącą w jej twórczości: od wczesnych utworów angielskich powstałych jeszcze w młodości, po pieśni francuskie z lat 1914–1924 oraz późne kompozycje anglojęzyczne. Utwory zostały uszeregowane pod względem językowym.

Część francuską otwiera **Hier, le vent du soir** do poezji Victora Hugo, opublikowana na początku

XX wieku. **Berceuse d'Armorique** wykorzystuje tekst Anatole'a Le Braza, nawiązujący do tradycji bretońskiej. **Nocturne (des Cantilènes)** (Jean Moréas) i **Sérénade** (Adolphe Retté) odwołują się do poezji powiązanej z nurtem symbolistycznym. **Dans une musette** (Jean Dominique / Marie Closet), wydana w 1919 roku i dedykowana Antonio de Navarro, opiera się na tekście o charakterze archaizującym. W dwóch pieśniach do wierszy Alberta Samaina – **Pannyre aux talons d'or** i **Soir** – Poldowski sięga po tematykę mitologiczną i nastrojową; w jednej z wersji drugiej z nich przewidziana jest także partia oboju. Ostatnią pieśnią francuską jest **La passante** (1924), do tekstu autorstwa samej kompozytorki i z dedykacją dla Paula Reimera.

Serię angielską otwierają dwa utwory z 1900 roku: **O! Let the Solid Ground** do tekstu Alfreda Tennysona oraz **Down by the Salley Gardens** do liryki Williama Butlera Yeatsa, odwołującej się do tradycji irlandzkiej. **Denholm Dean** (1904) została wydana z informacją o wykonaniu przez Gervase'a Elwesa, co dokumentuje wczesny związek Poldowski z londyńskim środowiskiem muzycznym. W 1924 roku kompozytorka powróciła do angielskich tekstów, tworząc dwie pieśni do poezji Williama Blake'a: **Song** (z dedykacją Violet Gordon-Woodhouse) oraz **Reeds of Innocence**. Obie charakteryzuje prostota i wielokrotnie podkreślana oszczędność środków wyrazu. Zbiór zamyka **To Love** (1927), ostatnia znana pieśń Poldowski, do tekstu anonimowego.

Cała seria czternastu utworów ukazuje słuchaczom portret artystki niezwykle wszechstronnej: Poldowski potrafi jednocześnie pisać kołysanki i taneczne *tableau*, stylizować dawną muzykę oraz sięgać po impresjonistyczne środki kolorystyczne – zawsze jednak z wrażliwością na rytm tekstu i zawarte w nim treści. Obie płyty stanowią

świadectwo niebywałego talentu i wyobraźni kompozytorki, a opisane powyżej pieśni niewątpliwie zasługują na szersze upowszechnienie i stałą obecność w repertuarach sal koncertowych na całym świecie.

Dariusz Marciszyn

Irène Régine Wieniawski's date of birth has not been conclusively established. Her Brussels birth certificate records 16 May 1879, yet her mother, when later applying for British citizenship for her daughter, gave January 1880 as the date of birth.

Wieniawski made her first attempts at composition as early as the age of nine, and, three years later, entered the Brussels Conservatoire. There, she studied piano and composition, including with François-Auguste Gevaert. She subsequently moved to Paris, where she continued her studies with Percy Pitt in composition, and with Michael Hambourg in the piano class. She never, however, felt a strong artistic bond with her teachers, something she often remarked upon in public. It may have been precisely this distance that helped shape her distinctive musical language, original and resistant to straightforward classification.

Seeking to sever her ties with the public profile of her virtuoso father, she began to publish under the pseudonym **"Poldowski"**, and her work was consequently received as fully autonomous. In 1911, the artist visited her home city and appeared in a concert organised by La Libre Esthétique. A year later, Poldowski composed the songs *Cortège* and *Cythère*, dedicating them to her friend Octave Maus and his wife. In May of the same year, the *Sonata in D minor* for violin and piano received its première.

Poldowski's music gained considerable attention at that time thanks to the endorsement of Sir Henry Wood, a conductor closely associated with the London Proms. Wood not only performed her works with evident enthusiasm, but also commissioned her to write *Nocturne*, which quickly won favour with London audiences. Poldowski did

not, however, pursue international celebrity, and, during her lifetime, this music was known chiefly in London and Brussels.

She died on 28 January 1932 of a heart attack following an unsuccessful operation to remove her right lung. Alongside her work as a composer, she occasionally published writings on music, and she also designed fashion, even collaborating for a time with the British royal family.

Her output includes orchestral works (including *Nocturne*), piano miniatures, chamber pieces, and numerous songs. Interestingly, towards the end of her life, she also composed works of a futurist character (*Hall of Machinery – Wembley, Nokturn*), but the scores of these compositions have unfortunately not survived. Unlike her father, Irène Régine Wieniawski devoted herself almost entirely to composition, appearing only sporadically as a concert pianist.

Poldowski's compositional style may be seen as an original synthesis of elements drawn from the major-minor system and clear influences of musical Impressionism. Rejecting any single pedagogical authority, she arrived independently at many of her harmonic solutions, drawing loose inspiration from the work of Claude Debussy and Maurice Ravel, among others. Owing to the strong links between her music and Impressionism, she

was already in her lifetime described as “Debussy's spiritual daughter,” a label she never disputed.

The set of 22 songs to texts by Paul Verlaine, recorded on the first disc, is the most representative showcase of Poldowski's compositional resources, tracing the development of her style from 1911 to the second half of the 1920s. Although written over almost two decades, these miniatures form a strikingly coherent whole, grounded in subtle French prosody, a fluid synthesis of Impressionist and Neo-Romantic influences, and an exceptional ear for colour. These qualities, on the one hand, bring Poldowski's miniatures close to the French *mélodie* and, on the other, point to their autonomous compositional idiom.

The first songs of the cycle – *En sourdine*, *Bruxelles*, and *Dimanche d'Avril* – present the composer as if on the threshold of maturity. This is the period when her musical language was only beginning to crystallise, yet the hallmarks of her mature style are already evident: a strict subordination of melody to the rhythms of the French language, and an avoidance of harmonic and melodic excess. From 1912 comes *L'attente* – an atmospheric song built around a musical rendering of the mood of waiting. Its narrative focuses on the introduction of small tensions and pauses. The largest part of the set was written in 1913. This was Poldowski's most intense creative period, regarded as the

foundation of her “mature style.” The miniatures are marked by a clear subordination of musical means to the textual layer. In songs such as **Colombine**, **Fantoches**, **Cortège**, and **Mandoline**, we encounter the lightness and sense of the grotesque characteristic of Verlaine; the music brings out their dance-like pulse, underscoring a stylisation in the spirit of *commedia dell’arte*. **Cythère**, **Sur l’herbe**, and **Brume**, by contrast, introduce an air of sensuous languor, contemplation of nature, and melancholy – a harmonious fusion of mood and colour in which the vocal line almost merges with the accompaniment. The culmination of the series of miniatures from 1913 comes in two masterpieces of lyricism – **L’heure exquise** and **Spleen**. The first radiates a pure, almost luminous poetics, while the second evokes a rather darker world.

After 1913, Poldowski wrote songs less frequently, yet, in many respects, these are more advanced works. **Crépuscule du soir mystique** opens a phase of contemplative songs, in which atmosphere and restraint become even more pronounced. After the First World War, **Sur l’herbe** (1918) and **Le faune** (1919) were composed. Sources emphasise that, in songs written after 1918, the composer focuses above all on textural clarity, reducing her means to the necessary minimum – something also evident in the late song **A Poor Young Shepherd**, the only setting to an English translation of a Verlaine text (*J’ai peur*

d’un baiser). The last dated song included on this disc is **À Clymène**. Here, Poldowski’s style is even more transparent, subtle, and concentrated on expressive economy. The song brings her long creative journey to a close, becoming a kind of delicate frame that binds together different stages of her compositional activity.

The second disc contains fourteen songs composed between 1900 and 1927 to French- and English-language texts, reflecting the bilingual character of Poldowski’s output. The set offers an excellent picture of the evolution of her writing, from early English songs written in her youth, through French songs from 1914–1924, to late English-language compositions. The works are grouped by language.

The French sequence opens with **Hier, le vent du soir**, to poetry by Victor Hugo, published at the beginning of the twentieth century. **Berceuse d’Armorique** uses a text by Anatole Le Braz, drawing on Breton tradition. **Nocturne (des Cantilènes)** (Jean Moréas) and **Sérénade** (Adolphe Retté) refer to poetry associated with the Symbolist current. **Dans une musette** (Jean Dominique / Marie Closset), published in 1919 and dedicated to Antonio de Navarro, is based on a text of an archaising character. In two songs to poems by Albert Samain – **Pannyre aux talons d’or** and **Soir** – Poldowski turns to mythological and atmospheric

subject matter; in one version of the latter, an obbligato oboe part is also provided. The final French song is *La passante* (1924), to a text by the composer herself, and dedicated to Paul Reimers.

The English sequence begins with two works from 1900: *O! Let the Solid Ground*, to a text by Alfred Tennyson, and *Down by the Salley Gardens*, to lyrics by William Butler Yeats, which draw on Irish tradition. *Denholm Dean* (1904) was issued with the note that it had been performed by Gervase Elwes, documenting Poldowski's early connection with London's musical milieu. In 1924, the composer returned to English texts, writing two songs to poetry by William Blake: *Song* (dedicated to Violet Gordon-Woodhouse) and *Reeds of Innocence*. Both are characterised by simplicity and a repeatedly noted economy of means. The set closes with

To Love (1927), Poldowski's last known song, to an anonymous text.

Taken as a whole, the fourteen works offer listeners a portrait of an artist of remarkable versatility: Poldowski can, at once, write lullabies and dance tableaux, stylise early music, and draw on Impressionist colour – always, however, with a keen sensitivity to the rhythm of the text and the meanings it carries. Both discs stand as testimony to the composer's extraordinary talent and imagination, and the songs discussed above unquestionably deserve wider currency and a lasting place in concert-hall repertoires worldwide.

Dariusz Marciniszyn

Anna MIKOŁAJCZYK-NIEWIEDZIAŁ to wieloletnia solistka Warszawskiej Opery Kameralnej, Opery Bałtyckiej oraz Opery Wrocławskiej, gdzie wcielała się w pierwszoplanowe role w operach Mozarta, Czajkowskiego, Verdiego czy Strawińskiego. Współcześni kompozytorzy, tacy jak Zygmunt Krauze, Paweł Łukaszewski czy Elżbieta Sikora, często powierzają jej prawykonania swoich dzieł.

Jednym z jej najważniejszych osiągnięć była kreacja tytułowej postaci w operze *Madame Curie* Elżbiety Sikory, której prapremiera odbyła się w listopadzie 2011 roku w Paryżu. Spektakl, zrealizowany przez Operę Bałtycką pod kierownictwem Marka Weissa i Wojciecha Michniewskiego, spotkał się z entuzjastycznym przyjęciem publiczności i krytyki, a śpiewaczka wraz z kompozytką zostały wyróżnione w plebiscytcie „Gazety Wyborczej. Trójmiasto” – Sztormy 2011. Anna Mikołajczyk otrzymała także nagrodę teatralną Prezydenta Miasta Gdańska za rolę tytułową. W 2013 roku DVD z operą *Madame Curie* wydane przez DUX zostało uhonorowane nagrodą Orphée du Prestige Lyrique de l'Europe de l'Académie du Disque Lyrique.

Artystka aktywnie uczestniczy w koncertach oratoryjno-kantatowych i kameralnych, szczególnie zaś ceni sobie muzykę dawną, z którą związany był jej artystyczny debiut. W 2001 roku otrzymała nagrodę im. Zofii Rayzacherowej za największą indywidualność artystyczną w dziedzinie muzyki dawnej na XI Festiwalu Muzyki Dawnej na Zamku Królewskim w Warszawie.

Anna Mikołajczyk-Niewiedział ma w swoim dorobku występy na światowych scenach u boku wybitnych muzyków i dyrygentów, z dumą propagując dorobek polskich kompozytorów wszystkich epok. Dokonała nagrań ponad 50 albumów płytowych, w tym 12, które otrzymały nagrodę Akademii Fonograficznej Fryderyk. Wyróżnione

zostały m.in. jej solowa płyta z pieśniami Karola Szymanowskiego (Fryderyk 2008 w kategoriach Recital Wokalny, Opera, Operetka, Balet oraz Fonograficzny Debiut Roku) oraz album *Giovanni Battista Pergolesi: Stabat Mater, Paweł Łukaszewski: Luctus Mariae* (Fryderyk 2019 w kategorii Muzyka Kameralna). Wraz z Marcinem Tadeuszem Łukaszewskim nagrała wszystkie pieśni Ignacego Jana Paderewskiego, za co płyta została uhonorowana Fryderykiem 2022 w kategorii Muzyka Kameralna – Duety.

W 2023 roku Anna Mikołajczyk-Niewiedział uzyskała tytuł profesora sztuki; prowadzi klasę śpiewu solowego na warszawskim Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina.

Anna MIKOŁAJCZYK-NIEWIEDZIAŁ is a long-standing soloist with the Warsaw Chamber Opera, the Baltic Opera, and the Wrocław Opera, where she has sung numerous leading roles in operas by Mozart, Tchaikovsky, Verdi, and Stravinsky. She is also active in contemporary music, and several prominent Polish composers, such as Zygmunt Krauze, Paweł Łukaszewski, and Elżbieta Sikora, have entrusted her with the first performances of their works.

A major highlight of her career was her portrayal of the title role in Sikora's opera *Madame Curie*, in a Baltic Opera production premiered

in Paris in November 2011. Directed by Marek Weiss and conducted by Wojciech Michniewski, the production met with enthusiastic audience response and critical acclaim. The role won Mikołajczyk-Niewiedział an award from the Mayor of Gdańsk, while the DVD recording of *Madame Curie*, released by DUX, received the Orphée du Prestige Lyrique de l'Europe de l'Académie du Disque Lyrique.

Mikołajczyk-Niewiedział devotes much of her concert activity to oratorio, cantata, and chamber music, and she has established a particular reputation in the field of early music. In 2001, she received the Zofia Rayzacher Prize for “the greatest artistic personality” at the 11th Early Music Festival at Warsaw's Royal Castle.

She has performed at some of the world's most prestigious venues, working closely with outstanding musicians and conductors, and has consistently championed the music of Polish composers from all periods. Her discography includes more than 50 albums, twelve of which have received the Polish recording industry's Fryderyk Awards. These include the solo album featuring Karol Szymanowski's songs (two 2008 Fryderyk Awards in the categories Album of the Year – Vocal Recital, Opera, Operetta, Ballet, and Phonographic Debut of the Year), the CD *Giovanni Battista Pergolesi: Stabat Mater, Paweł Łukaszewski: Luctus Mariae* (the 2019 Fryderyk Award in the Chamber Music category), and the complete

songs by Ignacy Jan Paderewski, recorded with the pianist Marcin Tadeusz Łukaszewski (the 2022 Fryderyk Award in the Chamber Music – Duets category).

In 2023, Mikołajczyk-Niewiedział received the title of Professor of Musical Arts; she teaches solo singing at the Chopin University of Music in Warsaw.

© Karpati & Zarewicz

EWA GUZ-SEROKA, pianistka, solistka i kameralistka, a także pedagog, urodziła się w Lublinie. Naukę gry na fortepianie rozpoczęła w wieku pięciu lat pod kierunkiem Jana Wieczerezaka. Kształciła się następnie w Państwowej Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Karola Lipińskiego w Lublinie, pracując pod opieką Krystyny Dobosz oraz Tamary Bogdanowskiej

i uzyskując dyplom z wyróżnieniem. Studia pianistyczne ukończyła w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina); jej pedagogami byli prof. Barbara Muszyńska (fortepian) oraz prof. Krystyna Borucińska (kameralistyka fortepianowa – z wyróżnieniem). Praca magisterska *Jerzy Lefeld – człowiek, artysta, pedagog* została opublikowana w zeszytach naukowych AMFC. Artystka uczestniczyła również w kursach muzycznych prowadzonych przez Bernarda Ringeissena w Weimarze.

Bezpośrednio po studiach podjęła pracę w macierzystej uczelni, w Katedrze Kameralistyki Fortepianowej na Wydziale Wokalno-Aktorskim. Współpracowała wówczas z wybitnymi śpiewakami-profesorami, takimi jak Edmund Kossowski, Włodzimierz Zalewski, Zdzisława Donat, Krystyna Szostek-Radkowa, oraz Halina Stonicka.

Koncertowała w Polsce i za granicą, m.in. w Finlandii, Hiszpanii, na Łotwie, w Niemczech, Wielkiej Brytanii, we Włoszech, oraz na Węgrzech. Współpracowała z Estradą Kameralną Filharmonii Narodowej, Warszawską Operą Kameralną, oraz Krajowym Biurem Koncertowym. Występowała jako solistka z orkiestrami Filharmonii Lubelskiej oraz AMFC, z którymi wykonywała utwory Wolfganga Amadeusa Mozarta, Felixa Mendelssohna, Edvarda Griega, oraz Ignacego Jana Paderewskiego, pod dyrekcją Adama Natanka, Ryszarda Komorowskiego, i Macieja Niesiołowskiego.

W działalności kameralnej współpracowała z cenionymi artystami, wśród których znaleźli się m.in. Urszula Kryger, Anna Lubańska, Anna Mikołajczyk-Niewiedział, Jadwiga Rappé, Małgorzata Walewska, Magdalena Idzik, Ryszard Cieśla, Robert Cieśla, Robert Gierlach, Rafał Siwek, Tomasz Strahl, oraz Janusz Wawrowski. Brała udział w licznych festiwalach, w tym w Festiwalu Pieśni Polskiej i Europejskiej i Moniuszko na Trakcie Królewskim w Warszawie, Świętokrzyskich Dniach Muzyki w Filharmonii Kieleckiej, Festiwalu Most Lutostawskiego w Filharmonii Lubelskiej, Dniach Karola Szymanowskiego w Zakopanem, oraz Festiwalu Muzyczne Konfrontacje w Stawisku.

Uczestniczyła w premierach dzieł Pawła Łukaszewskiego, a także występowała jako solistka w koncertach dedykowanych twórczości Karola Szymanowskiego, Feliksa Nowowiejskiego, Stanisława Moniuszki, Mieczysława Karłowicza, oraz Henryka Mikołaja Góreckiego. Dokonała wielu prestiżowych nagrań dla Polskiego Radia i Telewizji.

Uzyskała stopień doktora sztuki w dyscyplinie muzycznej instrumentalistyka za dysertację *Fortepian w twórczości Pawła Łukaszewskiego*, a nagranie towarzyszące zostało wydane w 2016 roku przez firmę fonograficzną DUX na płycie *Paweł Łukaszewski. Musica profana 1*. Album otrzymał nagrodę Fryderyk 2017 w kategorii Muzyka Kameralna oraz nominację w kategorii Najwybitniejsze Nagranie Muzyki Polskiej. Jest również autorką premierowego płytowego projektu kameralnego

Henryk Mikołaj Górecki. Songs, wydane go przez DUX oraz Chopin University Press w 2020 roku i uhonorowanego nagrodą Fryderyk 2021 w kategorii Muzyka Kameralna.

Występowała w licznych konkursach wokalnych i instrumentalnych, zdobywając nagrody pianistyczne m.in. w Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Stanisława Moniuszki w Warszawie, Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Jana Kiepury w Krynicy-Zdroju, Międzynarodowym Konkursie Fortepianowym im. Janiny Garści w Stalowej Woli, oraz Międzyuczelnianym Konkursie Pieśni Polskiej im. Edmunda Kossowskiego w Warszawie.

Ewa Guz-Seroka jest adiunktem Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Katedrze Kameralistyki Fortepianowej. Za swoje osiągnięcia została uhonorowana wieloma nagrodami, w tym odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, dyplomem Ministra Kultury i Sztuki, dyplomem Prezydenta miasta Lublina, oraz nagrodą Rektora Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina za całokształt działalności.

EWA GUZ-SEROKA is a pianist, soloist, chamber musician, and teacher, born in Lublin. She began piano studies at the age of five with Jan Wiczerzak. She continued her education at the Karol Lipiński State Music School in Lublin, working with Krystyna Dobosz and Tamara Bogdanowska, and graduating with distinction. She completed her piano studies at the Fryderyk Chopin Academy of Music in Warsaw (now the Chopin University of Music), studying piano with Barbara Muszyńska and piano chamber music with Krystyna Borucińska (with honours). Her M.A. thesis, *Jerzy Lefeld – the man, artist, and teacher*, was published in the research journal of her alma mater. She also refined her skills at masterclasses given by Bernard Ringeissen in Weimar.

Soon after graduation, she joined her alma mater's teaching staff in the Department of Piano Chamber Music at the Faculty of Voice and Drama. In this capacity, she worked closely with distinguished singer-professors, including Edmund Kossowski, Włodzimierz Zalewski, Zdzisław Donat, Krystyna Szostek-Radkova, and Halina Słonicka.

She has performed widely in Poland and abroad, including in Finland, Spain, Latvia, Germany, the United Kingdom, Italy, and Hungary. Her professional collaborations have included the Chamber Stage of the Warsaw Philharmonic, the Warsaw Chamber Opera, and the National Concert Bureau. She has appeared as a soloist with the Lublin Symphony Orchestra and the Orchestra of

the Fryderyk Chopin Academy of Music in Warsaw, performing works by Wolfgang Amadeus Mozart, Felix Mendelssohn, Edvard Grieg, and Ignacy Jan Paderewski, under the direction of Adam Natanek, Ryszard Komorowski, and Maciej Niesiołowski.

In chamber music, she has partnered with many renowned artists, among them Urszula Kryger, Anna Lubańska, Anna Mikołajczyk-Niewiedział, Jadwiga Rappé, Małgorzata Walewska, Magdalena Idzik, Ryszard Cieśla, Robert Cieśla, Robert Gierlach, Rafał Siwek, Tomasz Strahl, and Janusz Wawrowski. She has also taken part in numerous festivals, including the Festival of Polish and European Song and Moniuszko on the Royal Route in Warsaw, the Świętokrzyskie Days of Music at the Kielce Philharmonic, the Lutostawski Bridge at the Lublin Philharmonic, the Days of Karol Szymanowski's Music in Zakopane, and the Musical Confrontations festival in Stawisko, near Warsaw.

She has participated in premières of works by Paweł Łukaszewski, and has appeared as a soloist in concerts devoted to the music of Karol Szymanowski, Feliks Nowowiejski, Stanisław Moniuszko, Mieczysław Karłowicz, and Henryk Mikołaj Górecki. She has made numerous acclaimed recordings for Polish Radio and Polish Television.

In 2016, she was awarded a Doctorate in the arts (instrumental performance) for her dissertation, *The piano in the oeuvre of Paweł Łukaszewski*. The accompanying recording was released by DUX as *Paweł Łukaszewski. Musica profana 1*, and

received the 2017 Fryderyk Award in the Chamber Music category, as well as a nomination for Best Recording of Polish Music. She is also the initiator of the première chamber recording project *Henryk Mikołaj Górecki. Songs*, released by DUX and Chopin University Press in 2020, and honoured with the 2021 Fryderyk Award in the Chamber Music category.

As an accompanist, she has taken part in many vocal and instrumental competitions, receiving pianist's awards at, among others, the Stanisław Moniuszko International Vocal Competition in Warsaw, the Jan Kiepura International Vocal Competition in Krynica-Zdrój, the Janina Garścia International Piano Competition in Stalowa Wola, and the Edmund Kossowski Intercollegiate Polish Song Competition in Warsaw.

Ewa Guz-Seroka is an assistant professor at the Chopin University of Music in Warsaw, in the Department of Piano Chamber Music. Her honours include the Decoration of Honour "Meritorious for Polish Culture," diplomas from the Minister of Culture and the Arts and the President of the City of Lublin, as well as an award from the Rector of the Chopin University of Music for her lifetime achievements.

POLDOWSKI PIEŚNI / SONGS

CD 1

Pieśni do stów Paula Verlaine'a Songs to Poems by Paul Verlaine

1	En sourdine (1911)	2:34
2	Colombine (1913)	2:06
3	Cortège (1913)	1:50
4	Cythère (1913)	1:22
5	Fantoches (1913)	1:52
6	Mandoline (1913)	2:03
7	Sur l'herbe (1918)	2:00
8	Le faune (1919)	1:20
9	À Clymène (1927)	2:10
10	Bruxelles (1911)	2:47
11	Dimanche d'Avril (<i>L'échelonnement des haies</i>) (1911)	2:29
12	L'attente (1912)	2:12
13	Brume (1913)	1:59
14	Circonspection (1913)	2:34
15	Dansons la gigue (1913)	1:52
16	Effet de neige (1913)	2:51
17	Impression fausse (1913)	2:26
18	L'heure exquise (1913)	2:20
19	Spleen (1913)	2:21
20	Crépuscule du soir mystique (1914)	2:23
21	A Poor Young Shepherd (<i>J'ai peur d'un baiser</i>) (1924)	1:50
22	Nous deux (early unpublished)	2:08

Całkowity czas | Total time: 47:28

CD 2

Pieśni do słów poetów francuskich i tekstów angielskich Songs to Poems by French Poets and English Texts

1	Hier, le vent du soir (Victor Hugo) (1903)	2:12
2	Berceuse d'Armorique (Anatole le Braz) (1914)	3:32
3	Nocturne (des Cantilènes) (Jean Moréas) (1914)	4:03
4	Sérénade (Adolphe Retté) (1914)	2:58
5	Dans une musette (Jean Dominique/Marie Closset) (1919)	3:43
6	Pannyre aux talons d'or (Albert Samain) (1919)	3:57
7	Soir (Albert Samain) (1920)	4:40
8	La passante (Poldowski) (1924)	2:23
9	O! Let the Solid Ground (Alfred Tennyson) (1900)	2:33
10	Down by the Salley Gardens (William Butler Yeats) (1900)	1:19
11	Denholm Dean (William Dundas Scott-Moncrieff) (1904)	1:46
12	Song (<i>My silks and fine array</i>) (William Blake) (1924)	2:10
13	Reeds of Innocence (<i>Piping down the valleys wild</i>) (William Blake) (1924)	2:08
14	To Love (Anon.) (1927)	1:36

Całkowity czas | Total time: 38:59

ANNA MIKOŁAJCZYK-NIEWIEDZIAŁ SOPRAN / SOPRANO
EWA GUZ-SEROKA FORTEPIAN / PIANO